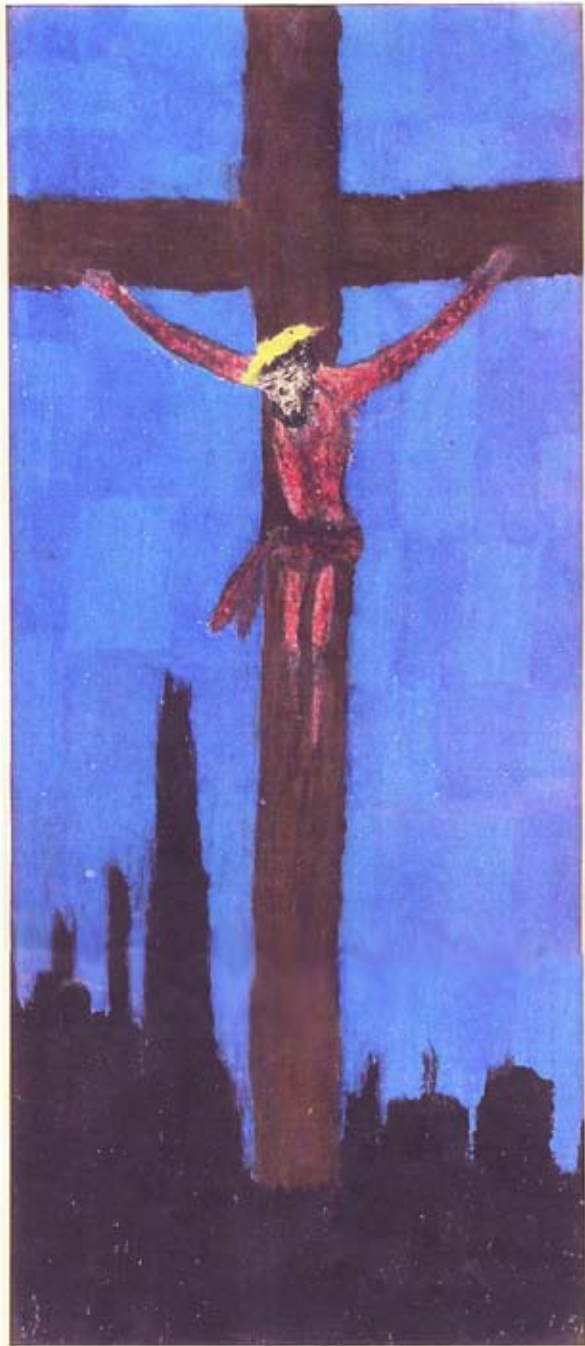

WEEK 16

Weekoverweging

Het kruisoffer

Kruisverheffing

Er hing geen kruis
meer aan de wanden.
Dit was voor Jezus
de laatste dood.

In de ontmoetingsruimte
beneden was druk vertier.
De fabrieksmeisjes
genoten hun vrije morgen.

Het was Goede Vrijdag.
Ik trok mij terug op
zolder en leed, alleen
met Jezus, de levende.

Al mijn verdriet streek
ik met vetkrijt uit op
een blad tekenpapier -
en toen was Jezus daar.

Rood doorbloed keek hij
mij aan met een wit gezicht.
Ik zette hem een gouden
doornenkroon op en bad.

Tussen kerken en fabrieken
hing Jezus, tegen het harde
blauw van een wereld
die hem blijft kruisigen.

Dan nam ik het kruisbeeld
mee naar beneden, hing het
aan de wand en toen gingen
we stille vrijdag vieren.

Omslagtekening/tekst: **Threes van Dijck**

Sacrifice

Kindje van zes.
De zuster had verteld
over Jezus: hoe hij had
geleden voor de mensen.

Dan liep het meisje
door de brandnetels
langs de weg en riep
'ik wil lijden'.

En later moest zij lijden
om een ander kind
te redden en dat duurde
haar leven lang.

Nog lijdt zij aan
de liefde en zet zich
het verhaal van Jezus'
lijden voort.

In het levenslange
offer zonder grens
houdt zij (zich aan)
Jezus vast.

Kruis weg

Soms staan er
teveel kruisen
bij kruispunten
en langs wegen.

Soms staat er
een bank bij voor
fietsers om even
uit te rusten.

Soms staat er
een vuilnisbak bij
voor de afval
van etensresten.

Soms wordt gezegd
'gezellig zo samen'
of wordt opgemerkt
'o ja, dat is Jezus'.

Soms staat er ergens
een knielbankje
en een bloemetje
voor een kruis.

Ontkroning

Er hangt een
verrezen Jezus
aan een kruis
langs de A50.

Een blij lachende
Jezus kijkt uit
over de voorbij
glijdende verkeerstroom.

Met schroefbouten
is hij aan
handen en voeten
vastgemaakt.

Een kroon
van prikkeldraad
is om zijn hoofd
gewonden.

Een priester ziet het
en met een tang
trekt hij de
krammetjes er uit.

Jezus' glimlach
blijft en zacht
zegt hij
'dankjewel'.

Kruisafneming

Zij vielen bijna flauw
toen zij Jezus
van het kruis
losmaakten.

Spijker na spijker
van 10 cm moest
met een tang uit de
balken worden getrokken.

O, dat dode lichaam
dat zwaar hing,
het zat zo
vastgeklonken.

Toen de laatste
spijker er uit was
en Jezus nog nabloedde
vingen zij zijn lichaam op.

O, die open borst
en die rug
en die mond
nog verstart

van toen de knecht
van de hogepriester
hem voor de rechtbank
had dichtgeslagen.

Joseph en Nicodemus
droegen Jezus
samen met de vrouwen
de berg af.

Zij waren niet
flauw gevallen.
Zij stonden aan de
grond genageld.

Het stille uur

Josef droeg het dode lichaam van Jezus op zijn schouder weg van het kruis. Hij alleen. Nicodemus droeg vierhonderd pond welriekende kruiden naar het graf van Jezus. Hij alleen.

Twee Maria's keken toe hoe Jezus door twee vrienden in het kruidenlover werd gewikkeld - een sluier om zijn hoofd werd gewonden, een nieuwe witte wade om zijn lichaam.

Diepe stilte, bodemloos verdriet alom - met vieren droegen zij Jezus de grafspelonk binnen, legden hem daar neer en wentelden de grote sluitsteen voor de opening.

Geen enkel woord werd er gezegd - geen gebed, geen psalmzang was er geen toespraak, geen 'in memoriam' geen enkele rite of symboliek.

O Jezus, diep begraven in hun harten,
in het geurend bed van liefde neergelegd,
zo stil wil ik begraven worden in jou
onder het teder gebaren van mijn geliefde.

Bewaking

De wakers bij
Jezus in de
hof van olijven
bleven niet wakker.

Wij willen Jezus
bewaken nu hij
uit de kerk
wordt gezet.

De bewakers van
Jezus' graf
slieden toen
hij verrees.

Wij willen ervoor
waken dat Jezus niet
begraven wordt in
een eeuwige dood.